

ת"פ 57687/05 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד מחמוד ابو ג'ודה-בעצמו

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

ת"פ 22-05-57687 מדינת ישראל נ' ابو גודה(עוצר)
תיק חיזוני: 228909/2022

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו

מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ עוזר הiba טbag'א

נגד
מחמוד ابو ג'ודה-בעצמו
ע"י ב"כ עוזר תאמר אסדי

חבר דין

מבוא

1. הנשם הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתיוקן (להלן: "כתב האישום") בעבירות של נשיאה והובללה של נשק ותחמושת, עבירות לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפה לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. במסגרת ההסדר הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, וכל צד טعن לעונש באופן חופשי.

כתב האישום

3. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 11.5.2022 עובר לשעה 14:30 לצד כביש 80 בסמוך לפזרת ابو ג'ודה בגין התפתחה קטטה רבת משתפים (להלן: "הקטטה"). כוחות משטרת הוזעקו למקום אזור הקטטה ואחד השוטרים שהבחן בנאם קרא לעברו לעזר. השוטר הצלח להגעה סמוך לנאם ואז הנשם נעצר, הוציא מתחת חולצתו נשק דמי תת מקלו מאולתר שבתוכו מחסנית טעונה בעשרה כדורי 9 מ"מ והשליכם אל הקruk.

הנשם נעצר במקום ועל גופו נמצאה בנוסף מחסנית לאקדח הטעונה בשישה כדורי 9 מ"מ. הנשם נעצר בעודו סובל מפציעה בראש ובצוואר ומשבר בצלע.

הנשם נשא והוביל את הנשך והתחמושת זמן קצר לפני מעצרו במתחם בו נעצר.

טייעוני הצדדים

עמוד 1

.4. **המואשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המואשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נع בין 40 ל-66 חודשים מאסר. המואשימה עתרה לעונש של 45 חודשים מאסר בפועל, אסור על תנאי וקנס ממשמעותי.

המואשימה הפענה בטיעוניה לערכיים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה בערכיים אלו ולחומרת נסיבות ביצוע העבירות לרבות לכך שהנאשם נשא נשק טוון בצדדים; לכך שהנאשם נשא את הנשק בזמן של קטטה המונית; לכך שהנאשם החביא את הנשק מתחת לחולצתו; ולפוטנציאל הסיכון לגרימת תוצאות קטלניות.

המואשימה הפענה בטיעוניה גם לשיכחות עבירות הנשק שהפכו למכת מדינה, לשימוש הכלמעט יומיומי שבוצע בנשק לא חוקי, לצורך בהטלת ענישה מחייבת על מנת להרטיע את היחיד ואת הרבים, למגמת החומרה הרציפה בפסקה בעבירות אלו המשתקפת גם בתיקון החוקה הקובע לצדן של עבירות אלו עונשים מזעריים.

המואשימה טענה כי בחירת הנאשם שלא קיבל בעינויו תסוקיר של שירות המבחן מעידה על כך שהלה לא נכון לעורר חשבון נפש או להשתלב בהליך טיפול, מה שמצויב, לצד אופן התנהלותו באירוע, על מסוכנותו. המואשימה הפענה לפסקה לתמייה בעמדתה העונשית.

.5. **ב"כ הנאשם** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-24 חודשים מאסר, ועתר לעונש של 18 חודשים מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה, ולהחלוף קנס מתון.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות שנמצאות ברף החומרה הנמוך בגין עבירות אלו והפענה לכך שמדובר בנשק אחד, לכך שמדובר בנשק מאולתר ולא רגיל, לכך שהנאשם לא עשה שימוש בנשק, לכך שלטעתו הנאשם הוא לקח את הנשק מאוחר והיה בדרך לנידת משטרתי, לכך שהנאשם לא ביצע את העבירות ממניעים פסולים וכן לכך שהנאשם נשא והוביל את הנשק זמן קצר עד מעצרו ואף זאת במתחם שבו נעצר.

ביחס לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה הפענה לנסיבותיו האישיות-משפחתיות של הנאשם, להודאותו ולשיתוף הפעולה עם המשטרה, לכך שהוא ניהל אורח חיים נורמטיבי טרם מעצרו ולא הורשע בעבר בפלילים ולפגיעה של עונש המאסר בו ובמשפחה בשם לב לכך שהוא המפרנס העיקרי.

ב"כ הנאשם צרף מסמך מקום העבודה בו עבר הנאשם, ופסקה לתמייה בעמדתו העונשית.

.6. **ב"כ הנאשם** העיד לעונש את מר חאלד ابو עג'אן המשמש כסגן ראש מועצת כסיפה וממלא מקום ראש המועצה. זה העיד כי הוא גדול ומכיר את משפחת הנאשם הידועה כמשפחה לא אלימה, איכוטית, טוביה וMSCילה שפועלת למען יישוב סכסוכים ואשר בניה מועסקים רפואיים, אחים ואחיות ובעל תפקידים שונים ואפקטיביים לצה"ל. כן הזכיר כי אחד מבני המשפחה נהרג כאשר מנע פיגוע גדול ברצועת עזה.

ביחס לנאשם העיד כי הוא מכיר אותו כמי שיוזם ופועל למען הציבור, מושיט יד לעזרה ומישב סכסוכים. בהמשך ציין כי הנאשם נפל קורבן לתרבות מגזר הבדואי לפיה קטטה גוררת את כל החמולה למעורבות וכי הוא באופן אישי נכח בסולחה שנערכה לפני מספר חודשים עם הבן השני שהביאה לשינויו של הסכסוך.

.7. **הנאשם** אמר את דברו. הנאשם מסר כי הוא אב לחמשה ילדים, כי הוא מצטער על מעשיו וכי הוא מבקש להתחשב בו.

דין והכרעה

.8. סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינו צרייך לנوع בין 30 חודשים ל-40 חודשים מאסר.

בקביעת מתחם זה התחשבתי בערכיים המוגנים שנפגעו, במידה הפגיעה בהם, בענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות כפי שיפורט להלן.

לענין מתחם העונש ההולם יש לחת את הדעת גם לעונש המזערי שנקבע לאחרונה בעבירות נשק, ראו חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021.

בהתאם לתיקון, סעיף 144(ז) לחוק העונשין קובע עונש מזערי של רביע מהעונש המירבי שנקבע לעבירה, ובעניינו מדובר בעבירה של נשאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, עבירה שהעונש שלצידה הוא עשר שנות מאסר, דהיינו עונש מזערי של שנתיים מאסר וחצי. יצוין כי תיקון זה הוא בגדר הוראת שעה למשך שלוש שנים שתחלת תוקפה הוא מיום פרסום התקיקון, 08.12.2021, כשהנאשם בעניינו ביצע את העבירות ביום 11.05.2022.

תיקון 113 לחוק העונשין לא המיחס במישרין לשאלת יחסיו הגומלין בין הרף התחתום של מתחם העונש ההולם לבין עונש המזערי הקבוע בחוק לעבירות בהן מורשעים נאשמים. גם שכך, קיומו של עונש מזערי בעבירה מסוימת מהוות נתון בעל משקל, ולעתים משקל בכורה, שעל בית המשפט להתחשב בו במסגרת איזונו בהיותו משקף את חשיבות הערךים המוגנים של אותה עבירה אליבא דמחוקק, ערכים שעל בסיסם, בין היתר, נקבע מתחם העונש ההולם. מכאן נקבע כי רק במקרים חריגים הרף התחתום של מתחם העונש ההולם יסטה מהעונש המזערי שנקבע לעבירה בה הורשע הנאשם (ראו ע"פ 4/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 01.02.2015], פסקה 15).

ביחס למתחם הענישה ההולם ראוי עוד להפנות לע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 14.09.2022):

"**בית משפט זה ישים את מדיניות החומרה האמורה ביחס לכל עבירות נשק בשורה ארוכה של פסקי דין [...] מדיניות בלתי-מתאפשרת זו קיבלה באחרונה ביטוי סטטוטורי בסעיף 144(ז) לחוק אשר חוקק מדיניות בלתי-מתאפשרת זו [...] (ראוי: חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938) [...]**

טלת עונשים חמורים ומרתייעים על עבריני נשק היא עיקר תרומותם של בתיהם המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברין עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק [...] בהקשר לדברים אלה הבהרתי, בפסק הדין שניtan באחרונה בהסכמה חברי השופטים י' אלרון י' כשר, כי הענישה המוחمرة והבלתי מתאפשרת כאמור צריכה לחול ללא סייגים על כל

נאשם בגין באשר הוא [...] גם כאשר מדובר בעברית צער שהסתבר לראשונה בפלילים ובקשה לשיקום כנה [...].
כעולה מפסקתו של בית משפט זה, מתוך הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין בגין נשיאה בלתי חוקית של נشك חם במרחב הציבורי נع בין 30 ל-42 חודשים מאסר בין סורג וברית (לצד עונשים נלוויים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) (ראו והשוו: עניין נורי, בפסקה 12; עניין קואסמה, בפסקה 14; עניין ביטון, בפסקה 12; עניין חלייחל, בפסקה 3 ו-10). הווה אומר: בגין נסיבות מיוחדות לחומרה או לקולא, יהא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשים מאסר לרייצוי בפועל. תקוותי היא כי אמות מידת אלה תנחנה את העריכאות הדינמיות באופן שיטתי, כך שמדובר הענישה אשר נקוטה בידינו ביחס לעבירות נشك **ティושם כהרכתה ובמלוא עצמתה**" (דגש לא במקור, י' ל').

.9. הנאשם פגע בערכיהם של שמירה על שלום הציבור ובתחומו, לרבות הגנה על חי אדם, שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

ניסין החיים בנסיבות הישראלית מלמד כי ישנו בסיס מוצדק לחשש כי נشك שהוחזק או הוביל באופן לא חוקי נמצא בסופו של יומם בידי גורמים עבריינים או עוניים שייעשו בו שימוש לפגעה בגוף ובנפש. לעניין זה ראו ע"פ 20/5522 נזאר חלייחל נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 24.2.2021), פסקה 7 (להלן: "עניין חלייחל"):

"...אכן, נשיאה והובילה של כלי-נשק, הריהי לעיתום רק הסנוןיות הראשונה, בואה מעשים חמורים יותר - חבלה חמורה, שוד מזוין, רצח, וכיוצא באלה..." .

וכן ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 5.6.2013) פסקה 12:

"...אכן, "התגלגותם" של כלי נשק מיד ליד פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורםים פליליים ועוניים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכטן ברחווב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממידים שאלהם הגיעו, מחיברים לתת ביתוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

.10. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בענייננו היא שמעוותית וזאת בשים לב לסוגו ולאופיו של הנشك (נשק דמי תות מקלע מאולתר); לעובדה שהנשק היה טעון בקדורים; לעובדה שהנאשם הוביל גם תחמושת נוספת; ולעובדה שהנאשם הוביל את הנשק והתחמושת באזרע של קטטה רבת משתפים.

לצד זאת, לעניין מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים נתתי משקל גם לכך שהנאשם נשא והוביל הנשק והתחמושת מן קצר לפני מעצרו, וזאת במתחם שבו הוא נעצר, וכי אלה נתפסו ולא התגלגו לידיים פליליות או חבלניות.

.11. באשר לנسبות ביצוע העבירה נתתי דעתך לנזק שנגרם לביטחון הציבור, ולמצער לתחושים ביטחון הציבור;

לנזק שעלול היה להיגרם מקום בו הנאשם נמצא באזור שבו התפתחה קטטה רבת משתתפים, והוא עצמו סובל מפצעות שונות, ובמצבו זה מחזק בנשך טעון ובהתחמושת נספת; לנזק שעלול היה להיגרם לו הנשך או התחמושת לא היו נתפסים והוא מגיעים לדיים עוויניות; לכך שהנשך שהנאשם נשא היה טעון בתחמושת (עשרה כדורים); לסתו ולأופיו של הנשך; לכך שהנאשם נשא מלבד הנשך הטעון גם מחסנית אקדח טעונה בצדדים (שישה כדורים); ועוד לכך שהנאשם הסליק את הנשך מתחת לחולצתו.

לא מצאתי לחת משקל ממשי להבינה שביקש ב"כ הנאשם לעשות בין נשך מאולתר לנשך רגיל. בסופו של יום מדובר בנשך שאולתר על מנת להיות קטלני, היינו שיש באפשרותו לקפד חיים. לעניין זה ראו ע"פ 6383/21 קרייף ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבוי, 13.2.2022) (להלן: "ענין קרייף"), פסקה 4:

"עוד נטען כי במקרים שבהם נפסק עונש דומה לזה שהוטל על מעורערים אלה לא דבר באקדח "מוסב" אלא באקדח רגיל או בתת מקלע. אכן, בהתאם למוסר העונשה האינדיבידואלית יש לתת את הדעת גם לנוטנים אלה, ולהתחשב אף בהם בעת גזירת הדין; יחד עם זאת, אין להפריז במשקל שיש לתת לנוטנים כגון סוג האקדח, ולקבוע מעין "מדרגה עונשית" שמתמקדת בכך ורק בגין זה ובעצמה, ולא בסיכון שנוצר. העיקר נועז, כאמור, בכךו של הנשך פגוע באדם - ואף להמיתו - ולשבש את חי השגרה של החברה. כפי שהובהר, חלק מרעתן החוליה של עבירות הנשך מצוי לאו דווקא בשימוש הישיר בנשך, אלא בנזקים שנלוים להחזקת נשיאה של כל נשך בידי אזרחים באופן בלתי חוקי".

לא מצאתי לחת משקל גם לטענת ב"כ הנאשם לפיה הנאשם מארח והיה בדרכו לכונן הניתנת המשטרתית. עובדות כתוב האישום לאחר תיקונו נוסחו בהסכמה על-ידי הצדדים. בכתב האישום המתוקן אין ذכר לטענותיו אלו של הנאשם ומכאן שלא ניתן להתייחס לאלו כאל חלק מניסיבות ביצוע העבירה, אשר כלל צרכות להיקבע במסגרת הכרעת הדין, לא כל שכן במסגרת הסדר טיעון שככל תיקון מוסכם של כתב האישום שבו הודה הנאשם, כבעניינו.

מאייד נתתי משקל מסוים למשך הזמן הקצר בו נשא הנאשם והוביל את הנשך והתחמושת, ולעובדת כי אלו נשאו והובילו במקומות מוגדר בלבד, במתחם בו נעצר. ודוק, להבדיל ממקרים אחרים בהם טענים סוגרים שנitin להסיק מעובדות כתב האישום שהנאשמים אותם מייצגים החזיקו בנשך זמן קצר, מכון שלא הוכח אחרת על-ידי המאשימה, טענה שספק אם יש לה בסיס איתן בכל מקרה ומדובר, בעניינו המצב הוא שונה. בעניינו אין צורך להסיק זאת, שכן יש הסכמה בין הצדדים על כך. על-פי עובדה 7 לכתב האישום "הנאשם נשא והוביל את הנשך והתחמושת **זמן קצר לפני מעצרו במתחם בו נעצר**". עובדה זו משלילה על מידת הסיכון של הנאשם במנגד הזמן ובמנגד המרחב. גם שכך, אל לנו לשכח כי הנאשם נעצר עם הנשך והתחמושת באזור שבו התקיימה קטטה רבת משתתפים כשהוא עצמה נמצא חbold ופצuous. עובדה זו מעכימה עד מאוד פוטנציאלי השימוש בנשך באופן קטלני, ויש בה כדי "לקודז" את תיחום הנשיאה במישורי המרחב והזמן.

יחד עם זאת, נתתי משקל גם לכך שלא נעשה שימוש בנשך ובהתחמושת; לכך שהנאשם זרק את הנשך כשהשוטר הגיע אליו (הgam שהמשיך להסליק את מחסנית האקדח על גופו אף לאחר שהוציא מתחת לחולצתו

את הנשך אותו השליך ארצها) ולכך שהנשך והתחמושת נתפסו ובכך צומצמה מידת הנזק שעלולה הייתה להיגרם לציבור.

12. ביחס לעונישה הנוגעת בית המשפט העליון קבע כי יש לתת ביטוי עוני הולם לעבירות הנשך ולתת משקל גבוח לאינטראס הציבורי ולצורך להרטיע עבריינים מפני ביצוע עבירות דומות. בית המשפט העליון חזר והציג בשנים האחרונות פעמי' אחר פעמי' את הצורך בהחמרה בעונישה בעבירות נשך. לעניין זה ראו מני' רבים דבריו של המשנה לנשיאה השופט נ' הנדל בעניין קרייף הנ"ל, פסקה 3:

"לעתים נכון להחמיר בעונישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בעונישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הויאל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושרתיות יותר, עד כי יש לסוגן כ"מכת מדינה". בעניינו, עבירות הנשך דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבנהן נועץ בעיקרו לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטראס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת עונישה חמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר...הפגיעה אף אינה תחומה רק לנזק הפיזי שנגרם כתוצאה מהשימוש בנשך בלבד. השימוש בנשך עלול ליצור תחושת חשש, ופחד מפני ביצוע פעולה אלמנטרית שעומדת בלבית חופש התנועה. בכך נוצרת "הרתקעה" של הנפגע הפוטנציאלי. זהו רובה אחד. רובה נוסף הוא העצמות הפעילות העבריאניות, פועלה ושאיפותה לשלוות בתחומים רחבים ושיוניים. התופעות של עסקאות בנשך, הובילתו ונשיאותו, מאיתיות לא רק על שלמות הגוף של הציבור, אלא גם על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. אקdash שיורה "במערכת השלישית" גורם כאמור לנזק רב, אך גם אקdash שਮונה על השולחן "במערכת הראשונה" - אף אם לא נעשה בו כל שימוש אחר בהמשך - עלול לפגוע בשלום הציבור באופן ממשי" (פסקה 3).

וכן ע"פ 5330 ענבתאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.11.2020), פסקה 14:

"בלב הדברים, עומדת החומרה היתריה הנודעת לביצוע עבירות בנשך, לסוגיהן. בית משפט זה חזר ועמד בפסקתו, לרבות בשנים האחרונות, על הסכנה הממשית הגלומה בעבירות אלה לשלם הציבור ולביטחוונו ועל הצורך האקטוי במיגורן, ובכלל זה על הצורך בהחמרה העונישה. כלל, עונשם של המעורבים בעבירות בנשך הוא מסר ממושך לרכיביו בפועל, אף אם הם נעדרים עבר פלילי מכל סוג שהוא וזה להם העבירה הראשונה... וכן גם אם מדובר בבגירים צעירים, במקרים המתאיםים... יתרה מכך, בשל החומרה היתריה שבעבירות אלו והסיכון הגבוה שיש בהן לשלם הציבור ניתן משקל רב יותר לאינטראס הציבורי ולשיקולי הרטעה" (דges לא במקור, י' ל").

בע"פ 3877 ג'באלி נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.11.2016) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירה של נשיאת נשך והותיר על כנו עונש של 34 חודשים מאסר. במקרה זה הגיע הנאשם ברиск למקום מפגש ליישוב סכסוך כשהוא נשא עימיו אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים, בהמשך הטמיןו במכנסיו ברכב ולאחר מכן, כשהגיבו שוטרים, השליכו;

בע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' ביאדסה** (פורסם בנבו, 10.5.2022) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בעבירה של החזקה הובלה ונשיות שני נשקים ותחמושת והעמיד את עונשו על 30 חודשים מאסר חלף 19 חודשים מסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי. באותו מקרה הנאשם הנקה הנאשם החזק, נשא והוביל, יחד עם אחר רובה קלצ'ניקוב עם מחסנית שבה 29 כדורים שמתאימים לרובה, ואקדח חצי אוטומטי שבותוכו מחסנית עם 27 כדורים מתאימים ומחסנית נוספת עם 14 כדורים. האקדח היה דורך וטעון עם כדור בקנה;

בע"פ 4303/22 **אמיר ابو גאנם נ' מדינת ישראל** פורסם בנבו, 6.12.2022) דחה בית המשפט העליון את ערعروו של נאשם שהורשע בעבירה של הובלה ונשיות נשק והותיר על כנו עונש של 31 חודשים מאסר הכלול הפעלת מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים מאסר בחופף. במקרה זה נתפס הנאשם כשהוא נשא ברכבו אקדח חצי אוטומטי ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לאקדח כשהוא מוסלק בבד תקרת הרכב מעל מושב הנושא. עוד יש לציין, כי במסגרת הסדר הטיעון הגבילה המאשימה את עצמה לעונש של 31 חודשים מאסר בפועל;

בעניין קרייף הנ"ל דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאים 1 ו-3 שהורשעו בעבירות של הובלה ונשיות נשק והותיר על כנו עונש של 25 חודשים מאסר. במקרה זה נאים 1 יצר קשר עם נאים אחר וביקש שיסיע לו לקבל לידי נשק. נאים 1 ו-3 קיבלו מנאים 2 נשק מסווג אקדח הזנקה שהוסב לירי קליעי. נאים 3 לקח את האקדח והטמיןו במכנסיו, ונאים 1 ו-3 נסעו מהמקום ונתפסו בהמשך על ידי המשטרה. אף ערعروו של נאים 2, שהורשע בעבירה של עסקה אחרת בגיןן ל-36 חודשים מאסר, נדחה;

עינתי בפסקה שצרכו הצדדים שעת חילקה אסקור להלן. מטיב הדברים צרכ כל צד פסיקה התומכת בעמדתו העונשית. כך צרכה **המאשימה** את:

ענין חלייל הנ"ל (פורסם בנבו, 24.2.2021) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאים שהורשע בעבירה של הובלה ונשיות של נשק והותיר על כנו עונש של 36 חודשים מאסר (לא כולל הפעלת מאסר מותנה);

ע"פ 2101/21 **טובייה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.7.2021) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאים שהורשע בעבירה של נשיות נשק מסווג אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית תואמת וארבעה כדורים אותם השלים במהלך המלטות משוטרים והותיר על כנו עונש של 30 חודשים מאסר;

ת"פ 20-03-30575 (מחוזי-חי) **מדינת ישראל נ' עайд ואוח'** (פורסם בנבו, 5.8.2020) בו גזר בית המשפט על נאים 2 שהורשע בעבירות של נשיות והובלה של רובה מאולתר מסווג "קרלו" טעון במחסנית חמוצה ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט עונש של 34 חודשים מאסר. בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו המערער מעוררו (ע"פ 5750/20 **חוסיין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 22.2.2021]);

ת"פ (מחוזי-ב"ש) 21-03-54230 **מדינת ישראל נ' שליבי** (פורסם ב公报, 23.5.2022) בו גזר בית המשפט המחויז על נאשם צער לא עבר פלילי שהורשע בעבירות של הובלת נשק ותחמושת, שיבוש הליכי משפט, נהיגה ללא רישיון ולא פוליסט בטוח עונש של 48 חודשים מאסר. במקרה זה נשא הנאשם שני אקדחים האחד חצי אוטומטי עם מחסנית והשני אקדח זיקוקים שהוסב לירוי תחמושת קליעית עם מחסנית בתוכו ושלושה כדורי אקדח. צוין כי נסיבות ההובלה במקרה זה היו חריגות בחומרתן.

ב"כ הנאשם מצד צרכך את:

ת"פ (מחוזי-חיפה) 22-01-44620 **מדינת ישראל נ' היב** (פורסם ב公报, 14.12.2022) בו גזר בית המשפט המחויז על נאשם לא עבר פלילי שהורשע במספר עבירות בנשך וירוי מנשך חמ עונש של 9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרה זה החזיק הנאשם שני מקלים לזמן קצר ברובה סער ומחסנית עם תחמושת שאוות החזיק כדי בן דודו כחיל בצה"ל וירה בחורשה מספר כדורים בנשך;

ת"פ (מחוזי-חיפה) 26567-11-21 **מדינת ישראל נ' חיר** (פורסם ב公报, 6.12.2022) גזר בית המשפט המחויז על נאשם שהורשע בעבירות של סיוע להחזקה, נשאה והובלה של נשק ויריות באזר מגורים וניסיון להתעללות עונש של 18 חודשים מאסר. במקרה זה נסע הנאשם עם אחר כשהוא נהוג ברכב והאחר ישב לצדו כשברשותו נשק עם 10 קליעים והוציא את גופו העליון מחלון הרכב וירה 10 קליעים לעבר כלבים משוטטים שלטענתו פגעו לו בעדר הכבשים שלו.

ת"פ (מחוזי-ו-מ) 22-01-49203 **מדינת ישראל נ' מחמוד** (פורסם ב公报, 22.9.2022) גזר בית המשפט המחויז על נאשם שהורשע בעבירות של הובללה ונשיאת נשק עונש של 22 חודשים מאסר. במקרה זה העיר הנאשם שקיית שקיבל מאחר לאדם שלישי לאחר שהתברר לו שהשקיית מכילה שני נשקים מאולתרים מסווג קראלו. הנאשם ביקש מהאחר לשימור אצלו את השקיית כפקdon. האخر הטמין את השקיית באדמה ובמשר, בסיוע הנאשם, האخر מסר השקיית לידי כוחות הביטחון. בשל נסיבות חריגות אלו מצא בית המשפט להטיל עונש נמוך מעונש המזער;

ת"פ (מחוזי-מרכז-lod) 20-05-10686 **מדינת ישראל נ' עוזם ואח'** (פורסם ב公报, 14.11.2022) גזר בית המשפט המחויז על נאשם צער כבן 20 וסתודנט נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירה של נשאה והובלת נשק סער מסווג קלצ'ינקוב ושתי מחסניות ריקות תואמות ואקדח חצי אוטומטי ובו מחסנית המכילה שלושה כדורי אקדח עונש של 20 חודשים מאסר. במקרה זה דובר בנאשם שירות המבחן בא בהמלצת שיקומית בעניינו ובית המשפט מצא לחזור ממתחם העונש ההולם שקבע לקולה מטعمי שיקום.

אחר סקירת הפסיקה, לרבות זו אליה הפנו הצדדים, יש להציג כי הגם שבחלק מהמקרים שהזכרו נסיבות "עשה" או "מעשה" היו שונות מalto שבעניינו, ברובם המוחלט של התקנים תיקון מס' 140 לחוק העונשין בעניין העונש המזערי הנ"ל לא חל, להבדיל מעניינו.

עמוד 8

.13 לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבועתי ובתוך המתחם נתתי משקל להודאת הנאשם, הודהה שיש בה ממשום לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי (הgam שלא ניתן בתחילתו של ההליך); לפגעה בחירותו שחווה עד כה ולכך שסבל מפציעה ופגיעה נוספת עובר למשטרו; לגילו הצער; לכך שהוא נעדר עבר פלילי וניהל אורח חיים נורטטיבי עד למשטרו ולפגעה של העונש בו ובמשפחותו, לרבות בשם לב לכך שהוא מסtroו הראשון. משקל מסוים נתתי גם לדברי עד ההגנה, לרבות לעניין תרומתו החברתית של הנאשם, התרומה המשפחתית לקהילה והרגעת הרוחות בין הצדדים.

לצד זאת, כאמור משקל לשיקול הרעתה הרבים, הרלוונטי לזרה זו של עבירות.

באשר לשיקולי ההרתעה, علينا לתת דעתנו גם ל"צרכי השעה", ולתחינות הציבור, לרבות הציבור אליו משתיר הנאשם, לפעול למיגור החזקת הנشك הלא חוקי והפשעה הכרוכה בכך שהפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" ול"מכת מגזר" בפרט. בעניין זה רואו **ענין חלייחל**, פסקה 8 וכן את דוח' מבקר המדינה "התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית ובישובים מעורבים", 28 (2018).

.14

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 32 חודשים מאסר בפועל בגין עמי המעצר.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, שה הנאשם עברו עבירה נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין, על חלופותיו השונות.

ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוך 6 חודשים מהיום.

זכות ערעור בתחום 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023, במעמד
הצדדים.